

ความฉลาดทางอารมณ์ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับวินัยในตนเองของเด็กนักเรียนช่วง
 ชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จ.ฉะเชิงเทรา
 EMOTIONAL INTELLIGENCE PARENTING STYLE AND SELF-DISCIPLINE OF
 THE THIRD LEVEL STUDENTS AT BAANNAYAO BORDER PATROL POLICE
 SCHOOL IN CHACHEONGSAO PROVINCE

กุลวดี เมธานุชิต¹, สุภาณี สนธิรัตน์², ทิพย์วัลย์ สุรินยา³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ ระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และระดับการมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เด็กนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จ.ฉะเชิงเทรา จำนวน 226 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ Least Significant Difference (LSD) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความฉลาดทางอารมณ์ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และวินัยในตนเองของนักเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จ.ฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักเรียนที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา การศึกษาของบิดา และสภาพการเรียนแตกต่างกัน มีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 3) ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 4) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความฉลาดทางอารมณ์,รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู,วินัยในตนเอง

¹ นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ สาขาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ E-mail:ppsnowball@gmail.com

² อาจารย์ คณะสังคมศาสตร์ สาขาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ อาจารย์ คณะสังคมศาสตร์ สาขาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Abstract

The purposes of the research were 1.) to study the level of Emotional Intelligence, Parenting Style and Self Discipline of the third level students at Border Patrol Police School in Chacheongsao Province 2) to compare self-discipline of the third level students of Baannayao Border Patrol Police School by personal factors 3) to study correlations between emotional intelligence and Self-disciplines of the third level students 4) to study correlations between parenting style and Self-disciplines of the third level students samples made in the research were 225 third level students of Baannayao Border Patrol Police School which were adopted by Stratified Sampling. The research tools were questionnaires, data were analyzed by using computer package stratified program. The statistical procedures were percentage, comparison (LSD) and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results of this research were 1) the level of emotional intelligence, parenting style, and self-discipline were at moderate 2) the third level students at the Border Patrol Police School were differences in recess ages, grades, level of mother's education had been differences in self-discipline with statistical significance at .05 and .01 levels 3) emotional intelligence had positive correlated to self-discipline with statistical significance at .001 4) Parenting styles had positive correlated to Self-discipline with statistical significance at .05 level.

Keywords : EMOTIONAL INTELLIGENCE, PARENTING STYLE, SELF-DISCIPLINE

ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2562) อยู่ในหัวเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่ส่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมาก ทั้งปัญหาในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพ ขาดวินัยและมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา จากปัญหาดังกล่าวประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการ

ปัจจุบันคนไทยมีความสนใจและให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความฉลาดทางอารมณ์มากขึ้น McClelland (1973) เสนองานวิจัยว่า นักศึกษาที่เรียนได้คะแนนที่สูงสุดเมื่อจบการศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต แต่นักศึกษาที่เรียนได้คะแนนปานกลางสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตมากที่สุด ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาแพทย์ที่ผู้คนยอมรับว่ามีสติปัญญาสูงก่อคดีฆาตกรรมขึ้นเพราะไม่สามารถควบคุมอารมณ์โกรธของตนเองได้ ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์คือ ผู้ที่ขาดความฉลาดทางอารมณ์จะนำไปสู่ความตึงเครียด ไม่สามารถควบคุมอารมณ์โกรธของ

ตนเองได้และนำไปสู่การขาดวินัยในตนเองต่อไป ในทางกลับกันคนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจะสามารถเข้าใจตนเอง รู้จักการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมซึ่งจะนำมาด้วยการมีวินัยในตนเองต่อไป ดังนั้น ความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กได้ เนื่องจากบุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจะสามารถควบคุมตนเองได้ดี เข้าใจอารมณ์ผู้อื่น สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และสามารถนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จในชีวิต ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้ทุกฝ่ายมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความฉลาดทางอารมณ์

นอกจากความฉลาดทางอารมณ์แล้ว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่บิดามารดาหรือญาติผู้ใหญ่คนอื่นในครอบครัวปฏิบัติต่อเด็ก การปฏิบัติตัวของบิดามารดาที่กระทำต่อเด็กจะมีผลต่อพัฒนาการด้านจิตใจ ลักษณะบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็ก เพราะ สำหรับเด็กแล้วการอบรมเลี้ยงดูถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของเด็ก เด็กที่มาจากครอบครัวที่ต่างกันมักจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และพฤติกรรมนั้นสะท้อนให้เห็นถึงการมีวินัยในตนเองได้อีกด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการมีวินัยในตนเองถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากสำหรับเด็กที่จะเติบโตไปเป็นอนาคตของชาติ การมีวินัยในตนเองจะเป็นส่วนช่วยให้เด็กสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง และยังช่วยผลักดันให้เด็กได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ จึงได้ทำวิจัยเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับวินัยในตนเองของเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว ช่วงชั้นที่ 3 จ.ฉะเชิงเทรา เพราะโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้นได้ให้ความสำคัญอย่างมากเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็ก ซึ่งเด็กในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเท่านั้นที่จะสามารถสอบเข้าประกอบอาชีพเป็นครูของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนต่อไปได้ ซึ่งหากเด็กเหล่านั้นมีระเบียบวินัยในตนเองแล้วเมื่อเด็กเติบโตขึ้นและเข้าบรรจุเป็นครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เด็กก็จะได้เป็นตัวอย่างอันดีงามให้กับเด็ก ๆ รุ่นต่อไปได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ ระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีเพศแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีอายุแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีระดับชั้นที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.6 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีการศึกษาของบิดาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.7 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีการศึกษาของมารดาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.8 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.9 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีรายได้ของครอบครัว(ต่อเดือน)แตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.10 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีสภาพการพักอาศัยแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.11นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีสภาพการเรียนแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว

สมมติฐานที่ 3 การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้มีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (Finite Population) จึงเลือกใช้สูตรของ Yamane (1973) โดยอ้างอิงจาก หนังสือแบบเรียนวิชาวิจัย ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ N =ขนาดของประชากรทั้งหมด
n =ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
e =คือค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้กำหนดให้เท่ากับ 0.04

แทนค่า
$$n = \frac{353}{1 + 353 (.04)^2}$$

$$n = 226$$

ดังนั้น จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 226 คน

หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยใช้สูตร

$$n_i = \frac{N_i}{N} \cdot n$$

ในกรณีที่

N_i = ขนาดตัวอย่างในชั้นภูมิที่ i

n = ขนาดตัวอย่าง

N_i = ขนาดของประชากรในชั้นภูมิที่ i

N = ขนาดของประชากร

แทนค่าในสูตร

$$n_i = \frac{66}{353} \cdot 226 = 42$$

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว

นักเรียน	ประชากร	กลุ่มประชากร
1.ชั้น ม.1	66	42
2.ชั้น ม.2	102	65
3.ชั้น ม.3	185	119
รวม	353	226

เสร็จแล้วทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธี stratified sampling ดังที่แสดงในตาราง โดยเลือกจากบัญชีรายชื่อของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎี และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มประชากร เป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบ (Check List) ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ลำดับการเกิด การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว(ต่อเดือน) สถานภาพการพักอาศัย สถานภาพการเรียน มีข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความฉลาดทางอารมณ์ โดยประยุกต์ใช้จากแนวคิดและทฤษฎีของ Daniel Goleman (1995) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว โดยประยุกต์ใช้แนวความคิดของ Buamrind (1971) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการมีวินัยในตนเองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว โดยประยุกต์ใช้จากแนวคิดของ Bandura 1986, Lytton 1988 และ Beak 1989 เป็นแบบสอบถามโดยลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 70 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้กลับมาลงรหัส (Coding) แล้วจึงนำไปประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นนำผลที่ได้ไปเสนอในรูปของสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ประกอบด้วย

1. สถิติพรรณนา ได้แก่

- 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ
- 1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้ควบคู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล

2. สถิติอนุมาน

- 2.1 t-test สำหรับการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้น ซึ่งจำแนกออกเป็นสองกลุ่ม
- 2.2 F-test ใช้ทดสอบความแปรปรวนและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตั้งแต่ 3 กลุ่ม และทดสอบรายคู่ (Multiple comparison) โดยวิธี LSD (Least Square Difference)
3. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

การกำหนดสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ คือ มีระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีวินัยในตนเองจากกัน

- 1.1 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีเพศแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน
- 1.2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีอายุแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน
- 1.3 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีวินัยในตนเองไม่ต่างกัน
- 1.4 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีระดับชั้นที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน
- 1.5 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกันมีวินัยในตนเองไม่ต่างกัน
- 1.6 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีระดับการศึกษาของบิดาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

1.7 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีระดับการศึกษาของมารดาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองไม่ต่างกัน

1.8 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแตกต่างกันมีวินัยในตนเองไม่ต่างกัน

1.9 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีรายได้ของครอบครัว(ต่อเดือน)แตกต่างกันมีวินัยในตนเองไม่ต่างกัน

1.10 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีสภาพการพักอาศัยแตกต่างกันมีวินัยในตนเองไม่ต่างกัน

1.11 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวที่มีสภาพการเรียนแตกต่างกันมีวินัยในตนเองต่างกัน

2. ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 0.01 และ 0.001 และพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านการสร้างแรงจูงใจในตนเองสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองสูงที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองและด้านการบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองในภาพรวม

3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และมีความสัมพันธ์ด้านความสามารถในการควบคุมตนเอง ด้านการต้านทานสิ่งยั่วยุและด้านการรับรู้ความสามารถในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเองด้านการตั้งเป้าหมายและความสามารถคาดหวังผลของการกระทำที่เกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แบบให้อิสระอย่างมีขอบเขตมีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเองในภาพรวมทุกด้าน แบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเองด้านความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความสามารถในการชะลอการได้รับความพึงพอใจ และ การเลี้ยงดูแบบยอมตามบุตรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับวินัยในตนเองของเด็กนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จ.ฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยขอเสนอข้อวิจารณ์ในการวิจัยดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จ.ฉะเชิงเทรา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 62.83) อายุ 14 ปี (ร้อยละ 48.67) มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01-2.50 (ร้อยละ 50.88) อยู่ในระดับชั้น ม.3. (ร้อยละ 52.65) เป็นบุตรคนโต (ร้อยละ 34.07) การศึกษาของบิดา ประถมศึกษา (ร้อยละ 54.42) การศึกษาของมารดา ประถมศึกษา (ร้อยละ 49.12) สถานะบิดามารดา อาศัยอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 56.19) รายได้ของครอบครัว ต่ำกว่า/เท่ากับ 10,000 บาท (ร้อยละ 44.69) พักร่วมกับครอบครัวที่มีพ่อแม่หรือผู้ปกครองอยู่ด้วย (ร้อยละ 88.94) และเรียนอย่างเดียว (ร้อยละ 84.96)

จากผลการวิจัย พบว่า เด็กนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 14 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01-2.50 โดยศึกษาอยู่ในระดับชั้น ม.3. เป็นบุตรคนโต บิดาและมารดาจบการศึกษาประถมศึกษา โดยอาศัยอยู่ด้วยกัน และเด็ก

พักรวมกับครอบครัวรายได้ของครอบครัว จะต่ำกว่า/เท่ากับ 10,000 บาท และเรียนอย่างเดียว ซึ่งเป็นปกติของครอบครัวไทยส่วนใหญ่ จุดที่น่าสังเกต คือ รายได้ของครอบครัวจะต่ำมาก ทั้งนี้เนื่องจากเขตบริเวณโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจะเป็นเขตที่ห่างไกลความเจริญ และครอบครัวที่ส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่ยากจนเพราะโรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนที่เรียนฟรีและอาหารเลี้ยงอีกด้วย รวมถึงการศึกษาของบิดามารดาที่จบการศึกษา เพียงชั้นประถมศึกษา ซึ่งอาจส่งผลถึงรายได้ของครอบครัวให้ต่ำไปด้วย ในเรื่องขงเกรดเฉลี่ยนักเรียนที่ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากบิดามารดาไม่ได้เรียนสูงจึงอาจไม่ได้มองเห็นถึงความสำคัญของการเรียนและนำมาซึ่งความเข้มงวดบุตรมากพอ

ความฉลาดทางอารมณ์

จากการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.54)

ซึ่งจะสอดคล้องกับ โยธิน พวงพิลา และศุภกฤต คะเชนทร (2560) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในช่วงคะแนนปกติ แต่ไม่สอดคล้องกับประภาศ ปานเจียง (2558) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์และรูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

เมื่อแยกเป็นรายด้าน ผลการวิจัยพบว่า

ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง

จากการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.54) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรื่อง ฉันทจะไม่คุยและแอบเล่นโทรศัพท์ในห้องเรียนเพราะคิดว่ามันไม่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจาก เด็กสามารถตระหนักถึงความเหมาะสมในห้องเรียนว่าไม่ควรใช้โทรศัพท์แม้มีอารมณ์อยากจะทำก็ตาม ซึ่งจะสอดคล้องกับ Daniel Goleman (1995) ที่กล่าวว่า การตระหนักรู้อารมณ์ของตนเอง (Knowing one's Emotion) เป็นความสามารถประเมินตนเองได้อย่างชัดเจนตรงไปตรงมา สามารถแสดงอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสามารถเข้าใจความเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ในแต่ละวันและสถานการณ์ด้วย

ด้านการบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเอง

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.45) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรื่องเวลาฉันโกรธฉันจะไม่ทำร้ายข้าวของทั้งสิ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจาก เด็กสามารถบริหารจัดการอารมณ์ของตนเองในเรื่องทำลายสิ่งของได้ดีกว่าเรื่องอื่น ซึ่งจะสอดคล้องกับบงพงา ลิ้มสุวรรณ (2530) ที่กล่าวว่า ความสามารถบริหารอารมณ์ตัวเองได้ คือ ทุกคนเมื่อมีอารมณ์บางอย่างเกิดขึ้นแล้วต้องรู้จักวิธีที่จะจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

ด้านการสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.55) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรื่อง แม้ฉันรู้สึกท้อ แต่ฉันจะไม่ถอยจะต่อสู้กับมันไปให้ได้โดยให้กำลังใจตัวเองเสมอ เนื่องจาก เด็กมองโลกในแง่ดีและมีกำลังใจในการต่อสู้ ซึ่งจะสอดคล้องกับ ทศพล ประเสริฐสุข (อ้างใน เกษภา บุญมาโฮม, 2544) การจูงใจตนเอง เป็นความสามารถที่จะจูงใจตนเองที่เรียกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มองโลกในแง่ดีสามารถนำอารมณ์และความรู้สึกของตนเองมาสร้างพลังในการกระทำสิ่งต่าง ๆ และเป็นพลังในการให้กำลังใจตนเองในการคิดและการกระทำอย่างสร้างสรรค์ เช่น เรื่องการเรียน การช่วยพ่อแม่ทำงานหาเงิน เป็นต้น

ด้านความสามารถในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความสามารถในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.64) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า เรื่อง ฉันทจะรับฟังปัญหาความวิตกกังวลของเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจาก เด็กมีความผูกพันและเห็นอกเห็นใจกัน ซึ่งจะสอดคล้องกับ Daniel Goleman (1995) กล่าวว่า ความสามารถในการรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น (Recognizing Emotions in Others) เป็นความสามารถที่จะเข้าใจความรู้สึก ความต้องการ และความวิตกกังวลของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ เอาใจเขามาใส่ใจเรา ส่งผลให้เด็กสามารถอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุข มีความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกัน

ด้านความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.53) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า เรื่อง ฉันทกระตุ้นให้เพื่อนร่วมมือทำงานกลุ่มเพื่อให้ผลงานออกมาอย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากเป็นลักษณะที่ดีของเด็กในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ รัตติกรณ์ จงวิศาล (2554: 17) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ว่า เป็นความสามารถในการตระหนักรู้และเข้าใจอารมณ์หรือความรู้สึกของตนเองสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองสามารถใช้อารมณ์ให้เกิดประโยชน์และเป็นความสามารถในการตระหนักรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นจึงทำให้มีความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

จากการศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เด็กนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จ.ฉะเชิงเทรา มีระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา แบบปล่อยปละละเลย แบบยอมตามบุตร และ แบบเข้มงวด ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักให้อิสระบุตรตามสมควรไม่เข้มงวดมากเหมือนในอดีต ซึ่งจะสอดคล้องกับ ศลักษณา กิติทัศน์เศรณี (2550) ที่วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของบิดามารดากับภาวะซึมเศร้า ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเลี้ยงดูของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นแบบให้อิสระอย่างมีขอบเขต

วินัยในตนเอง

จากการศึกษาวินัยในตนเอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เด็กนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จ.ฉะเชิงเทรา มีระดับวินัยในตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านและรายชื่อ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านความสามารถในการควบคุมอารมณ์

วินัยในตนเอง ด้านความสามารถในการควบคุมอารมณ์ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า เรื่อง ฉันทไม่กลับบ้านดึกเพราะพ่อแม่ไม่ชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากเด็กมีสติ ยับยั้งชั่งใจสามารถควบคุมอารมณ์ในเรื่องการกลับบ้านของตนเองได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับ Canfield and Hanson (2005) ที่ได้ให้ความหมายความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองอย่างมีความรับผิดชอบโดยไม่ต้องมีผู้อื่นควบคุม มีความตั้งใจจริงอย่างแรงกล้าในการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้มีความสามารถที่จะแก้ไขตัวเองเพื่อทำให้เกิดการปรับปรุงให้ดีขึ้น

ด้านการต้านทานสิ่งยั่วยุ

วินัยในตนเอง ด้านการต้านทานสิ่งยั่วยุ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ เรื่อง ไม่ว่าฉันทจะอยากไปเที่ยวหลังเลิกเรียนแค่ไหนก็ตามแต่ถ้าผู้ปกครองไม่อนุญาตฉันทก็จะไม่ไป เนื่องจากเด็กน่าจะมีวินัยในเรื่องนี้มาก เพราะมีความยับยั้งชั่งใจต่อความต้องการที่ในสิ่งที่คิดว่าไม่ควรกระทำ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสิริกร สีนสม (2557:

บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของการพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านพฤติกรรมทั่วไป คือ ขาดความรับผิดชอบ สนใจเทคโนโลยีที่ไม่จำเป็นมากเกินไป เช่น การใช้โทรศัพท์เกินความจำเป็น ติดเกม เป็นต้น

ด้านมีการรับรู้ความสามารถในตนเอง

วินัยในตนเอง ด้านมีความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ เรื่อง ฉันทินทรีย์รับความร่วมมือกับเพื่อนคนอื่น ๆ เพื่อให้ผลงานออกมา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กอาจมีความมั่นใจว่าความร่วมมือกับเพื่อนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งจะสอดคล้องกับ Ausubel (1972) สรุปว่า ผู้มีวินัยในตนเองมีคุณลักษณะ ดังนี้ คือ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง พึ่งตนเอง ควบคุมอารมณ์ได้ และมีความอดทน

ด้านมีการตั้งเป้าหมาย

วินัยในตนเอง ด้านมีการตั้งเป้าหมาย อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ทศนียา แสันทิพย์ (2559: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 9 ผลการวิจัยพบว่า 1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 9 ปีการศึกษา 2558 โดยรวม 6 ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างสูงเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการรักษาระเบียบใจ

ด้านปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

วินัยในตนเอง ด้านปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับ รัตนาภรณ์ สมบัติตรา (2552: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยองโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ด้านความรับผิดชอบ ด้านความตั้งใจ ด้านความอดทน และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ด้านสามารถชะลอการได้รับความพึงพอใจ

วินัยในตนเอง ด้านสามารถชะลอการได้รับความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.71) เนื่องมาจากหากต้องเลือกซื้อมือถือฉันสามารถรอได้หากจะได้รุ่นที่ดีกว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องมาจาก เด็กมีวินัยสามารถรอสิ่งที่เกิดในอนาคตได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับ ดวงเดือน พันธุมนาวิ (2538, หน้า 59) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเอง ว่ามีคุณลักษณะในการสามารถชะลอความต้องการ

ด้านสามารถคาดหวังผลของการกระทำที่เกิดขึ้นในอนาคต

วินัยในตนเอง ด้านสามารถคาดหวังผลของการกระทำที่เกิดขึ้นในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ เรื่อง ถ้าฉันรู้จักออมเงินโตขึ้นฉันจะมีฐานะมั่งคั่ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเนื่องมาจาก เด็กสามารถอดทนและคาดหวังสิ่งที่เกิดในอนาคตได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับ ทฤษฎีปัญญาทางสังคมของ Bandura (1986) ที่สามารถคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

The 7th National Conference
Nakhonratchasima College

วันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ.2563

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางมากขึ้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัย ถึงปัญหาและอุปสรรคในการสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อได้ข้อมูลที่เจาะลึกเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียน เช่น เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการทุจริตในการสอบ เป็นต้น
3. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียน เช่น ปัจจัยด้านโรงเรียน คือ ครู กิจกรรม ระบบบริหารจัดการ ระบบการเรียนการสอน เป็นต้น
4. ควรมีการศึกษาตัวแปรทางจิตวิทยาตัวอื่น ที่ส่งผลต่อการมีวินัยในตนเองมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต . 2552 . ผลของโปรแกรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับเด็กก่อนวัยเรียนในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนรังสิต . (Online).file:///C:/Users/Administrator/Downloads/2916-9373-1-SM.pdf , 2 กันยายน 2562

กรมสุขภาพจิต . 2544. **คู่มือความฉลาดทางอารมณ์**. นนทบุรี : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต

งามตา วนิชทานนท์ . 2536 . **ลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร**. วารสารพฤติกรรมศาสตร์ 28(1): 79-110

เจษฎา บุญมาโฮม. 2544 . **ผลของโปรแกรมการแนะแนวกลุ่มต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนราชวินิต บางเขน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน,อรพินทร์ ชูชม,งามตา วนิชทานนท์ . 2528 . **ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย** . (online) <http://bsri.swu.ac.th/abstract/abs32.htm>, 2 กันยายน 2562

ทศพร ประเสริฐสุข. 2543 . “ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา.” **บทความทางวิชาการอีคว** : หน้า 89 – 120.

ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). **การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1**.งานนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธัญนิตา เจริญจันทร์. 2556 . **ความเชื่อด้านสุขภาพ การรับรู้ความสามารถของตนเองรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2536. **รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับความสามารถในการแก้ปัญหา**.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร :กรุงเทพฯ.

รัตติกรณ์ จงวิศาล. 2554 . **พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รัตนาภรณ์ สมบัติตรา. 2552 . **การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง**.งานนิพนธ์ (กศ.ม.).สาขาวิชาการบริการการศึกษา,มหาวิทยาลัยบูรพา

The 7th National Conference
Nakhonratchasima College

รุจิระ สุภรณ์ไพบูลย์ .2531. การจัดการกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต.ในหลักและ
แนวทางปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (หน้า90-108).
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ศรีพร มีล่อง. 2543 . ผลของการปรึกษากลุ่มต่อการพัฒนาวิธีคิดตามแนวปัญญาและความมีวินัยในตนเองของ
วัยรุ่นในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศลักษณา กิติทัศน์เศรณี. 2551 .ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเลี้ยงดูของบิดามารดากับภาวะซึมเศร้าของ
นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1.วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Bandura, A. (1986). **Social learning theory** . Englewood Cliffs, N.J.: Prenticehall.

McClelland, D. C. (1973). **Testing for competence rather than intelligence**.American Psychologist

Salovey, P. & Mayer, J. D. (1990). **Emotional intelligence**. Imagination, Cognition, and Personality, 9,
185- 211.